

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA KUSHTETUESE

УСТАВНИ СУД

CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 16. maja 2016. godine
Br. ref.:RK940/16

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЛJIVОСТИ

у

slučaju br. KI145/15

Podnositelj

Florent Muçaj

**Ocena ustavnosti odluke br. 321/2015 Tužilačkog saveta Kosova
od 5. novembra 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnositelz zahteva

1. Zahtev je podneo g. Florent Muçaj, sa prebivalištem u Prištini (u daljem tekstu: podnositelz zahteva).

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava odluku br. 321/2015 Tužilačkog saveta Kosova (u daljem tekstu: TSK) od 5. novembra 2015. godine, o raspisivanju konkursa za izbor člana civilnog društva u sastavu TSK-a i konkurs br. 322/2015, objavljen 21. novembra 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke kojom su, navodno, povređeni članovi 24. [Jednakost pred zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 32. [Pravo na pravno sredstvo], 45. [Pravo na izbor i učešće] i 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovi 6. i 13. Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP), kao i član 25. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima (u daljem tekstu: MPGPP).
4. Podnositac zahteva, takođe, traži od Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) da uvede privremenu meru, odnosno da obustavi postupak izbora novog člana TSK-a.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članovima 27. i 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Sudom

6. Dana 8. decembra 2015. godine, podnositac je podneo zahtev Sudu.
7. Dana 17. decembra 2015. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekima Sejdiu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno do sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Ivan Čukalović.
8. Dana 17. decembra 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva TSK-u.
9. Dana 30. decembra 2015. godine, Organizacije civilnog društva su dostavile pismo podrške za podnosioca zahteva.
10. Dana 14. januara i 12. februara 2016. godine, podnositac zahteva je podneo dodatne informacije u vezi sa svojim zahtevom.
11. Dana 14. marta 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudske izvestioca i iznalo preporuku Sudu, u punom sastavu, o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Dana 9. septembra 2014. godine, podnositelj zahteva je izabran za člana TSK-a iz redova civilnog društva (odлука br. 260/2014), sa mandatom od 5 (pet) godina, kao što je predviđeno Zakonom o Tužilačkom savetu Kosova. Prema podnosiocu zahteva, nije primljena zvanična žalba od strane TSK-a, osporavajući postupak ili bilo koji drugi aspekt njegovog izbora.
13. Dana 15. jula 2015. godine, Zakon br. 05/L-035 o izmenama i dopunama Zakona br. 03/L-224 o Tužilačkom savetu Kosova je stupio na snagu.
14. Član 3. Zakona br. 05/L-035 o izmenama i dopunama Zakona br. 03/L-224 o Tužilačkom savetu Kosova je izmenio postupak u kojem su izabrana 3 (tri) člana ne-tužilaca TSK-a. Prema ovom članu, člana TSK iz redova civilnog društva bira Skupština Kosova nakon javnog konkursa koji raspisuje TSK.
15. Dana 5. novembra 2015. godine, TSK je (odluka br. 321/2015), u skladu sa članom 3. Zakona o TSK-a, odlučio da objavi konkurs za izbor člana ne-tužioca iz redova civilnog društva.
16. Dana 21. novembra 2015. godine, TSK je objavio konkurs br. 322/2015 za izbor člana ne-tužioca iz redova civilnog društva.
17. Dana 23. novembra 2015. godine, podnositelj zahteva je podneo tužbu Odeljenju za upravna pitanja Osnovnog suda, tražeći poništenje odluke br. 321/2015 TSK-a od 5. novembra 2015. godine, i potvrđivanje svog petogodišnjeg mandata u skladu sa svojim ugovorom o radu. Istoga datuma, podnositelj je podneo i zahtev za uvođenje privremene mere, odnosno, suspendovanje ili odlaganje postupka za izbor novog člana TSK-a.
18. Dana 24. novembra 2015. godine, Osnovni sud u Prištini je (rešenje A. br. 1992/2015) odbio zahtev podnosioca za uvođenje privremene mere, tvrdeći:

“Sud je, utvrdio da [podnositelj zahteva] svom predlogu nije priložio neku činjenicu zasnovanu na nekom dokazu koji bi mogao da učini uverljivom njegovu tvrdnju o tome kako će izvršenje odluke pobijene tužbom istom naneti štetu, da će šteta teško da se nadoknadi i da odlaganje nije u suprotnosti sa javnim interesom, zakonski uslov koji treba da se dokaže od strane tužioca, da bi zatim ovaj sud mogao da odluci o odlaganju izvršenja rešenja.“
19. Podnositelj zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu protiv rešenja Osnovnog suda od 24. novembra 2015. godine, kojim je odbijen njegov zahtev za uvođenje privremene mere.
20. Dana 12. februara 2016. godine, podnositelj zahteva je obavestio Sud da je Apelacioni sud odbio njegovu žalbu izjavljenu protiv rešenja Osnovnog suda od 24. novembra 2015. godine, u vezi sa njegovim zahtevom za uvođenje privremene mere.

Navodi podnosioca

21. Podnositac zahteva tvrdi da su mu odlukom o raspisivanju konkursa i konkursom TSK-a povređena prava garantovana Ustavom, odnosno članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 32. [Pravo na pravno sredstvo], članom 45. [Pravo na izbor i učešće], članom 54. [Sudska zaštita prava] i članovima 6. i 13. EKLJP.
22. Podnositac zahteva tvrdi: "*Prilikom donošenja odluke br. 321/2015 od 5.11.2015. godine samo je 5 (pet) članova imalo prirođan 5-godišnji mandat, dok je trojici od njih ovaj 5-godišnji mandat bio završen ili prekinut. Na osnovu ove logike, TSK nije dostigao kvorum neophodan za održavanje sastanka od 5.11.2015. godine, iako je on bio održan.*"
23. Podnositac zahteva, dalje, tvrdi da je osporena odluka za raspisivanje konkursa u suprotnosti sa sudskom praksom Ustavnog suda (on se posebno poziva na slučajevе: KO29/12, KI48/12, KI99/14 i KI100/14).
24. Što se tiče iscrpljenja pravnih sredstava, podnositac zahteva tvrdi: "*Postupak pred Osnovnim sudom u Prištini prosečno traje do 2 (dve) godine, s toga, u slučaju podnosioca zahteva zbog urgencije slučaja, ovo pravno sredstvo čini neefikasnim.*"
25. Podnositac zahteva zaključuje, tražeći od Suda da:

"Utverdi povedu i kršenje njegovih prava prema napred navedenim tvrdnjama, predviđenim u Ustavu (članovima 22, 24, 31, 32, 45, 54 i 53), EKLJP (članova 6 i 13), MPGPP (člana 25) i sudskoj praksi ESLJP, slučajevima KO29/12 i KO48/12 od 20.07.2012. godine i slučajevima KO99/14 i KI100/14 od 8.07.2014. godine; da poništi odluku TSK br. 321/2015 od 5.11.2015. godine, i poništi konkurs od 21.11.2015. godine, br. 322/2015 i postupak izbora člana civilnog društva u TSK na osnovu konkursa, i Da potvrdi njegov petogodišnji (5) mandat kao člana civilnog društva u TSK, i zabrani skraćenje ovog mandata preko odluke br. 321/2015, ili nekim drugim aktom, kao u slučajevima KO29/12 i KO48/12."

Prihvatljivost zahteva

26. Sud prvo ispituje da li je podnositac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, predviđene Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
27. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

"Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom."
28. Sud se poziva i na član 47.2 Zakona, koji propisuje:

“Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva“.

29. Pored toga, Sud uzima u obzir pravilo 36 (1) b) Poslovnika, koje propisuje:

„Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke“.

30. Sud primećuje da je predmet podnosioca zahteva još uvek u toku, zbog odluke o meritumu, pred Odeljenjem za upravna pitanja Osnovnog suda (samo pravna sredstva u vezi sa zahtevom za privremenom merom su iscrpljena). Dakle, iz toga proizilazi da podnositelj zahteva nije iscrpeo sva pravna sredstva, u skladu sa članom 113.7 Ustava.
31. Podnositelj zahteva tvrdi da nema pravnih sredstava na raspolaganju, koje može efektivno da iscripi pred redovnim sudovima. Njegov glavni argument u tom smislu je sledeći: *“Postupak pred Osnovnim sudom u Prištini prosečno traje do 2 (dve) godine, s toga, u slučaju podnosioca zahteva zbog urgencije slučaja, ovo pravno sredstvo čini neefikasnim.“*
32. Sud smatra da, kako bi se podnositelj zahteva oslobođio od obaveze da iscripi sva pravna sredstva koja su za njega obavezna, on treba da pokaže: i) da je pravno sredstvo zaista iscrpljeno; ii) da pravno sredstvo nije bilo odgovarajuće i efikasno u vezi sa njegovim slučajem, i iii) da su postojale posebne okolnosti za oslobođanje podnosioca od zahteva da iscripi sva pravna sredstva (vidi slučaj: br. KI116/14, podnositelj zahteva: *Fadil Selmanaj*, Ustavni sud Kosova, rešenje o neprihvatljivosti od 19. januara 2015. godine).
33. Sud se poziva na tumačenje Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP), koje naglašava značaj primene pravde bez odlaganja koje bi moglo ugroziti njenu efikasnost i kredibilitet (vidi, između ostalog: *H. protiv Francuske*, ESLJP, presuda od 24. oktobra 1989. godine).
34. Međutim, Sud ponavlja da dužina postupka, sama po sebi, ne čini pravno sredstvo neefikasnim. „Opravdanost“ dužine postupka se mora oceniti u svetu okolnosti slučaja i pozivanjem na sledeće uslove: složenost predmeta, ponašanje podnosioca zahteva i relevantnih organa i značaj spora za podnosioca zahteva (vidi: *Frydlender protiv Francuske*, ESLJP, presuda od 27. juna 2000. godine).
35. Sud primećuje da podnositelj zahteva samo prepostavlja da je pravno sredstvo neefikasno. On ipak ne potkrepljuje dovoljno takvu prepostavku sa konkretnim dokazima. Sama tvrdnja podnosioca zahteva o mogućoj dužini trajanja postupka, ne može da posluži kao argument za ocenu efikasnosti pravnih sredstava koje ima na raspolaganju.
36. Shodno tome, Sud ne može da zaključi da pravna sredstva koja su na raspolaganju podnosiocu ne mogu da mu obezbede pravno zadovoljenje u skladu sa konačnim rezultatima postupka pred redovnim sudovima.

37. Sud ponavlja da princip supsidijarnosti zahteva da podnositelj iscrpi sva pravna sredstva predviđena zakonom. Obrazloženje za pravilo iscrpljenosti je da priušti nadležnim organima, uključujući i sudove, mogućnost da spreče ili isprave navodnu povredu Ustava. Pravilo je zasnovano na pretpostavci da pravni poredak Kosova obezbeđuje delotvorna pravna sredstva protiv povrede ustavnih prava. Ovo je važan aspekt supsidijarnog karaktera Ustava (vidi slučaj: KI41/09, *RIINVEST Univerzitet D.O.O., Priština protiv Vlade Republike Kosova*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 21. januara 2010. godine, i *mutatis mutandis*, ESLJP *Selmouni protiv Francuske*, br. 25803/94, odluka od 28. jula 1999. godine).
38. U vezi sa slučajevima KI99/14 i KI100/14, Sud ponavlja svoje obrazloženje izraženo u navedenim slučajevima da postoji samo jedna pozicija za glavnog državnog tužioca u poređenju sa brojnim pozicijama za imenovanje ili ponovno imenovanje sudskega i tužilaca (kao i drugim kolektivnim javnim organima). U tim drugim slučajevima je bilo više pozicija i redovni sudovi su mogli da isprave povrede u slučaju da se kasnije utvrde. Pored toga, u navedenim slučajevima, Sud nije bio uveđen da je bilo dovoljno vremena da bilo koji drugi sud rešava to pitanje pre nego što je glavni državni tužilac imenovan od strane predsednika Republike Kosovo.
39. Sud podseća na svoja obrazloženja u velikom broju zahteva koje je primio od sudskega i tužilaca koji nisu bili izabrani ili ponovo imenovani. U tim slučajevima, Sud je odlučio da podnositelji zahteva nisu iscrpeli sva delotvorna pravna sredstva na osnovu zakona Kosova (vidi slučaj: KI114/10, *Vahide Badićku*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 8. maja 2011. godine).
40. Konačno, Sud smatra da je TSK kolektivno telo i njegov član iz civilnog društva je samo jedan od članova. Osporavanje mandata jednog od njegovih članova pred redovnim sudovima ne sputava normalno funkcionisanje TSK.
41. Ukratko, Sud smatra da je zahtev podnositelja preuranjen, jer nisu iscrpljena sva raspoloživa pravna sredstva, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47.2 Zakona i pravilom 36 (1) b) Poslovnika. Pored toga, Sud naglašava da je podnositelj zahteva već podneo slučaj pred Osnovnim sudom u Prištini, koji je još uvek u toku zbog odluke o meritumu.
42. Dakle, zahtev je neprihvatljiv.

Zahtev za uvođenje privremene mere

43. Kao što je navedeno, podnositelj zahteva je tražio da Sud donese "odluku o uvođenju privremene mere protiv konkursa TSK-a."
44. Kao što je istaknuto, podnositelj zahteva nije pokazao *prima facie* slučaj o prihvatljivosti zahteva. Zbog toga, zahtev za uvođenje privremene mere mora da se odbije, kao neosnovan, u skladu sa članom 27.1 Zakona i pravilom 55 (4) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

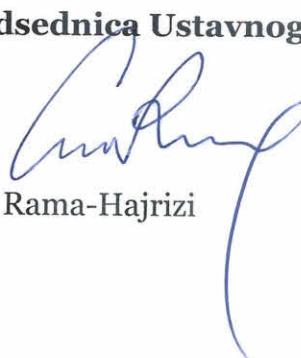
Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 47.2 Zakona i pravilom 36 (1) b) Poslovnika, 14. marta 2016. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenom merom;
- III. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- IV. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- V. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi